

Nr 363.

Av herr **Larsson** i Luttra m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 113, angående åtgärder till stödjande av oljeväxt- samt lin- och hampodlingen m. m.

Genom proposition nr 113 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen dels att Sveriges hampodlareförening u. p. a., Värmbol, Katrineholm, och AB Hampberedning, Visby, må beviljas anstånd med erläggande av under budgetåret 1947/48 förfallande amorteringar och räntor å ur hemslöjdslånefonden erhållna hampberedningslån, dels ock att ett reservationsanslag om 700 000 kronor må anvisas såsom bidrag till stödjande av priset på hamphalm av 1946 års skörd.

Till grund för propositionen har legat en av Kungl. Maj:t anbefalld och av kommerskollegium och lantbruksstyrelsen verkställd utredning rörande den omfattning, i vilken inhemsk hampodling och hampberedning framdeles böra bedrivas. I utredningen, som avgivits den 6 november 1946, framhålla ämbetsverken bland annat, att så länge nuvarande ovisshet rörande förutsättningarna att under de närmaste åren tillgodose hampfiberbehovet genom import kvarstår, är det ur försörjningssynpunkt angeläget, att driften upprätthålles vid de båda befintliga hampberedningsverken. Ämbetsverken förorda, att så sker tills vidare till och med utgången av år 1950, och hemställa, att Kungl. Maj:t i detta syfte måtte

dels hos riksdagen anhålla om bemyndigande att successivt, i den mån Sveriges hampodlareförening u. p. a. och AB Hampberedning från hemslöjdslånefonden beviljade hampberedningslån förfalla till återbetalning, medgiva befrielse från erläggande av amortering ävensom av ränta å sagda lån;

dels föreslå riksdagen att vid beräkning av behovet för budgetåret 1947/48 av medel till Befrämjande av fröodlingen m. m.: Bidrag till stödjande av priset å hamphalm och linhalm beräkna till bidrag till stödjande av priset å hamphalm ett belopp av 700 000 kronor;

dels bemyndiga statens reservförrådsnämnd att i samråd med statens linnämnd träffa uppgörelse med hampberedningsföretagen angående uppköp av inhemsk hampfiber;

dels ock vidtaga åtgärder för beredande av viss representation för staten i styrelserna för Sveriges hampodlareförening u. p. a. och AB Hampberedning.

I utlåtanden över utredningen ha de däri framlagda förslagen tillstyrkts av bland annat statskontoret, statens linnämnd, statens industrikommission,

hushållningssällskapens förvaltningsutskott i Uppsala, Södermanlands, Östergötlands, Gotlands, Skaraborgs och Örebro län och Sveriges lantbruksförbund.

Emellertid har i den av Kungl. Maj:t avgivna propositionen mera tagits hänsyn till de erinringar mot de i utredningen framlagda förslagen, som gjorts av exempelvis statens priskontrollnämnd, Sveriges industriförbund, Svenska lin-, jute- och hampindustriföreningen samt Kooperativa förbundet.

Sålunda framhålles i motiveringen till propositionen, att det i nuvarande läge icke är tillrådligt att nedlägga driften vid de båda hampberedningsföretagen, men att det tills vidare får anses vara till fyllest, om möjlighet lämnas företagen att upprätthålla den inhemska hampodlingen och hampberedningen under nästkommande budgetår.

Ett bifall till den av Kungl. Maj:t avgivna propositionen skulle allvarligt inverka på de båda hampberedningsföretagens möjligheter att fortsätta driften ens till och med verksamhetsåret 1947/48 och därmed starkt äventyra den inhemska försörjningen med hampfiber.

Den nu under vintern och våren pågående kontraktsteckningen av areal för 1947 års hampodling komme att bli mycket vanskelig till sitt resultat, enär jordbrukarna säkerligen tveka att engagera sig för en odling, som garanteras blott ett år framåt. Detta vore så mycket mer beklagligt, som jordbrukarnas intresse för hampodlingen nu är större än någonsin.

Driften vid själva beredningsverken skulle dock icke blott hotas att bli nedskuren eller helt stoppad i anledning av råvarubrist utan även rubbas eller omöjliggöras på grund av den avgång i personal vid verken, vilken bleve en ofrånkomlig följd av den osäkra arbetstillgång, som bland annat den korta garantitiden skulle innebära.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i enlighet med ovan relaterade förslag av kommerskollegium och lantbruksstyrelsen besluta om fortsatt stöd åt den inhemska odlingen och beredningen av hampa tills vidare till och med år 1950.

Stockholm den 21 mars 1947.

Gunnar Larsson
i Luttra.

Per Svensson
i Stenkyrka.

Ragnar Sveningsson.

Herman Engström.

Rudolf Boman
i Kieryd.

And. Stjärne.

J. Onsjö.